

Beroep ingesteld op 7 april 2017 — Mabrouk/Raad

(Zaak T-216/17)

(2017/C 195/47)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunesië) (vertegenwoordigers: J-R. Farthouat, N. Boulay, advocaten, en S. Crosby, Solicitor)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2017/153 van de Raad van 27 januari 2017 tot wijziging van besluit 2011/72/GBVB betreffende restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Tunesië (PB 2017, L 23, blz. 19) nietig verklaren, voor zover het betrekking heeft op verzoeker; en
- verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. De bevrozing van verzoekers tegoeden schendt het beginsel van de redelijke termijn dat is neergelegd in artikel 6 van het EVRM en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
2. Voor de bevrozing bestaan geen afdoende gronden:
 - In strijd met de door verzoeker overgelegde bewijzen, is de Raad van mening dat verzoekers tegoeden onrechtmatig zijn, doch de Raad motiveert dit standpunt niet.
 - Door te stellen dat verzoekers tegoeden onrechtmatig zijn, geeft de Raad blijk van een onjuiste beoordeling van de feiten, zo er al een beoordeling plaatsvond.
 - De bevrozing treft geen doel aangezien zij ertoe strekt Tunesië bij te staan bij de terugvordering van verduisterde tegoeden, maar er bij verzoekers tegoeden geen sprake was van verduistering.
3. Door de bevrozing van zijn tegoeden na de val van president Ben Ali, wordt verzoekers recht op werk geschonden.
4. De bevrozing is hoe dan ook onevenredig en vormt een inbreuk op verzoekers eigendomsrechten.

Beroep ingesteld op 18 april 2017 — Recylex e.a./Commissie

(Zaak T-222/17)

(2017/C 195/48)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partijen: Recylex SA (Parijs, Frankrijk), Fonderie et Manufacture de Métaux (Anderlecht, België), Harz-Metall GmbH (Goslar, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Wellinger, S. Reinart en K. Bongs, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bij besluit C(2017) 900 final van de Europese Commissie van 8 februari 2017 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, aan verzoeksters opgelegde geldboete verlagen;
- verzoeksters betalingsfaciliteiten toestaan;
- verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters zes middelen aan.

1. Eerste middel: de Commissie heeft ten aanzien van verzoeksters ten onrechte geen toepassing gemaakt van punt 26 (laatste lid) van de clementiemededeling ⁽¹⁾ wat betreft de duur van de inbreuk.
2. Tweede middel: de Commissie heeft ten aanzien van verzoeksters ten onrechte geen toepassing gemaakt van punt 26 (laatste lid) van de clementiemededeling wat betreft de inbreuk in Frankrijk.
3. Derde middel: de Commissie heeft ten onrechte toepassing gemaakt van een specifieke verhoging van 10 % bij de berekening van de geldboete op basis van punt 37 van de boeterichtsnoeren ⁽²⁾.
4. Vierde middel: de Commissie heeft verzoeksters ten onrechte geen vermindering met 50 % van de boete toegestaan in overeenstemming met het eerste streepje van punt 26 van de clementiemededeling.
5. Vijfde middel: het bestreden besluit schendt zowel het evenredigheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel als het beginsel inzake het persoonlijke karakter van de boete.
6. Zesde middel: het Hof wordt verzocht om gebruik te maken van zijn onbeperkte rechtsmacht om aan verzoeksters betalingsfaciliteiten toe te staan voor welk nog verschuldigd gedeelte van de boete ook.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2006, C 298, blz. 17), laatstelijk gewijzigd door de mededeling van de Commissie inzake wijzigingen aan de mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2015, C 256, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 19 april 2017 — Zhejiang India Pipeline Industry/Commissie

(Zaak T-228/17)

(2017/C 195/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Zhejiang India Pipeline Industry Co. Ltd (Wenzhou, China) (vertegenwoordiger: S. Hirsbrunner, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2017/141 van de Commissie van 26 januari 2017 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op bepaalde roestvrijstalen hulpstukken voor buisleidingen, door stomplassen te bevestigen, al dan niet afgewerkt, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Taiwan (PB 2017, L 22, blz. 14) nietig verklaren voor zover zij betrekking heeft op verzoekster;